కొన్ని వస్తువులు మేలును తెస్తాయి. కొన్ని కీడును తెస్తాయి అని చాలామందికి నమ్మకం. ఏ పరీక్షకు వెళ్ళినా అదే పేనాతో వ్రాసే విద్యార్థులు చాలామంది ఉన్నారు. ఒక కుటుంబంలో వరుసగా వచ్చే అనర్థాలకు కారణం వాళ్ళు నివసించే ఇల్లని అనుకోవడం సహజమే.

"ఆ... ఇవంతా మూఢ నమ్మకాలు" అని సాధారణంగా వీటిని ప్రక్కకు తోసేస్తూంటాం. కాని హోప్ డైమండ్ అని జగత్ ప్రసిద్ధి గాంచిన వజ్రం చరిత్ర, దాన్ని ధరించిన వారిని ఎదుర్కొన్న ఆపదలు చూస్తే పోయిన నమ్మకాలు మళ్ళీ రావచ్చునేమో!

హోప్ డైమండ్‌ను గూర్చి రిచర్డ్ డి. యస్. మాక్మిలన్ వ్రాసిన వివరాలు ఇవి.

18 వ శతాబ్దంనాటికి బర్మా దేశంలోని మాండలే సమీపమందు సీతా రాముల విగ్రహమున్న ఒక హిందూ దేవాలయం ఉండేది. ఆ విగ్రహ వక్షస్థలాన్ని ఒక వజ్రం అలంకరిస్తూండేది. అది మనుమోజ్ఞమైన నీలి వర్ణమును కలిగి తేజోవంతమై ఉండేది. అక్కడవున్న పురోహితులు రోజూ పూజలు సలుపుతూ ఆ దేవాలయానికి కావలాదారులుగా కూడా ఉండేవారు.

*   *   *

ఆ సమయంలో హిందూ దేశాన్ని మొగలాయీ చక్రవర్తి, ఔరంగజేబు పరిపాలిస్తూ ఉండేవాడు. అప్పుడు జీన్‌బాప్టిస్ట్ టేవర్నియర్ అనే ఒక ఫ్రెంచి యాత్రికుడు, హిందూ దేశానికిరాగా, ఔరంగజేబు ఆ యాత్రికుని తన ఆస్థానానికి ఆహ్వానించాడు. టేవర్నియరు దేశ దేశాల్లోని వజ్ర వైడూర్యాలను గురించి బాగా తెలిసినవాడు. అందుకని ఫ్రెంచి రాజైన 14 వ లూయీ ఇతనికి ఎక్కువ జీతం ఇచ్చి తన ఆస్థానంలో వజ్రాల విలువను అంచనావేసే ఉద్యోగిగా ఉంచుకున్నాడు. తూర్పు దేశాలలో విలువైన వజ్రాలు దొరుకుతాయని అందరూ చెప్పగా వినడమేగాని, అక్కడికి వెళ్ళే అవకాశము టేవర్నియరుకు ఇంతవరకూ లభించలేదు. చివరకు ఎలాగో అవకాశం కల్పించుకుని హిందూ దేశానికి పయనమయ్యాడు.

హిందూ దేశానికి రాగానే మొగలు చక్రవర్తి అతన్ని ఆదరంతో ఆహ్వానించి, హిమాలయా పర్వతాల్లోని వజ్రపు గనులన్నిటినీ చూపెట్టాడు. ఈ వజ్రాల విలువకు టేవర్నియరు ఆశ్చర్యపోయాడు కానీ, వీటన్నిటినీ మించిన వజ్రము మాండలేలోని హిందూ దేవాలయంలో ఉన్నదనీ, దాని శోభ అనమానమని ఔరంగజేబువల్ల టేవర్నియరుకు తెలిసింది. అంత విలువైన వజ్రాన్ని కళ్ళారా చూడందే టేవర్నియర్ మనస్సు ఆగలేదు. వెంటనే మొగలు చక్రవర్తి అనుమతి బడసి, ఏనుగు దళాలను తీసుకొని మాండలేకు ప్రయాణమయ్యాడు.

నిష్ఠ గరిష్ఠులైన పూజారిలు ఆ దేవాలయంలోనికి పాశ్చాత్యులను రానిచ్చేవారుకాదు. కాని టేవర్నియరు మొగలు పాదుషాచే గౌరవింపబడినాడని తెలిసి, అతనిని మాత్రం దేవాలయంలోనికి పోవడానికి అనుమతించారు.

దేవాలయం ప్రవేశించగానే టేవర్నియర్ విగ్రహానికి సాష్టాంగ నమస్కారంచేసి లేచి నిల్చొని ధ్యానం అభినయిస్తూ ఒక కంట విగ్రహ వక్షస్థలంలోని వజ్రాన్ని చూచాడు. దాని నీలికాంతులు మత్తెక్కించాయి. ఆ వజ్రాన్ని ఏ విధంగానైనా అపహరించి తీసు కెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుని పన్నాగాలు ఆలోచించాడు.

ఆనాటినుండి నాలుగైదు రోజులవరకు ఉదయం సాయంకాలము దేవాలయంలోనికి వెళ్ళి, భక్తి శ్రద్ధలతో ధ్యానం నటించి, రోజు కొక నగ చొప్పున ఆ విగ్రహానికి అలంకరించాడు. కానీ, ఆ నగలన్నీ అట్టే విలువైనవి కావు. ఈ సంగతి తెలియని పూజార్లు ఇదంతా యాత్రికుని భక్తేనని నమ్మి పూరుకున్నారు.

అయిదవరోజు అమావాస్య. అర్ధరాత్రి, కన్ను పొడుచుకున్నా ఏమీ కనుపించడంలేదు. తన పథకం నెరవేరేందుకు ఇది మంచితరుణమని టేవర్నియర్ నిర్ణయించాడు అనుచరులకి నల్లటి దుస్తులు వేసి ఏనుగు దళాలతోపాటు, చీకట్లో ఎవ్వరికీ కనుపించకుండా దగ్గరలో చెట్ల వెనుక ఉంచాడు.

ఆ రాత్రి ఆలయ ఆవరణలో ఇద్దరు పూజారులు, కొందరు బిచ్చగాళ్ళు మాత్రం నిద్రపోతున్నారు. అర్ధరాత్రి ఏదో చప్పుడైంది. ఏమిటా అని పూజార్లు కళ్ళు తెరిచి చూడబోయారు. కానీ వారి కళ్ళు, నోరు, చేతులు, కాళ్ళు కట్టివేయబడి ఉన్నాయి ఒళ్ళు ఇటూ, అటూ కదల్చలేని స్థితిలో ఉన్నారు. కాని, చెవులు నిక్కపొడిచి వినగా వారికి అడుగుల చప్పుడు వినిపించినది. ఎవరో విగ్రహాన్ని సమీపించి తిరిగి వెళ్తున్నట్లు తెలుసుకున్నారు. కొంతసేపటికి ఏనుగు దళాలు దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నట్లు శబ్దం స్పష్టంగా వినబడింది.

మరునా డుదయం చూచేసరికి విగ్రహ వక్షస్థలంమీద నీలి వజ్రంలేదు. పూజార్లు భయంతో గజగజలాడిపోయారు. కొంత సేపటికి ఈ అపచారం చేసింది టేవర్నియరని తెలిసికొని అతని కోసం నలు దిశలా గాలించారు. కాని టేవర్నియర్ ఈపాటికి చాలాదూరం వెళ్ళిపోయాడు. శ్రీరాముని ఆగ్రహం ఏ విపత్తులకు దారితీస్తుందో, ఈ వజ్రం ఎవరెవరికి ఎటువంటి అనర్థాలను తెచ్చిపెడ్తుంతోదోనని పూజార్లు భయపడ్డారు.

టేవర్నియర్ ఫ్రాన్సు చేరుకున్నాడు. అతను తెచ్చిన నీలి వజ్రాన్ని చూచి, దాన్ని తనకు అమ్మవలసినదిగా లూయీ రాజు ప్రాధేయపడ్డాడు. కాని, ఇంత కష్టపడి సంపాదించిన వజ్రాన్ని అమ్మడానికి టేవర్నియర్ నిరాకరించాడు. ఎట్టకేలకు

షెవర్నియర్ జీతాన్ని పెంచి, లూయీ ఆ వజ్రాన్ని కొన్నాడు. అపహరించబడిన వజ్రం తన శక్తి ప్రభావాలను మొట్టమొదట షెవర్నియర్‌మీదే చూపెట్టింది. అతని కొడుకు అప్పులపాలై, దాన్ని తీర్చేందుకు తండ్రి ఆస్తినంతా వినియోగించాడు. కొడుకు ఇలా చెడిపోవడంచూచి షెవర్నియర్ మనోవ్యధతో క్రుంగిపోయాడు. అతనిని పేదరికం ఆవరించింది. నిలకడతప్పి, మరల ప్రయాణానికి బయల్దేరాడు. కాని, ఒక అడవిలోంచి వెళ్తూంటే కొన్ని అడవి కుక్కలు షెవర్నియర్‌పై బడి అతన్ని చీల్చి, తునకలు, తునకలుగాచేసి చంపేశాయి. పెద్ద పేరు సంపాదించిన వజ్రాల వర్తకుడు దారుణమైన పరిస్థితుల్లో అంత మొందాడు.

ఈ వజ్రం ఒక చేతినుండి మరొక చేతికి మారినప్పుడల్లా ఒక్కొక్కపేరు వస్తూండేది. మొదట షెవర్నియర్ దగ్గరున్నపుడు అది 'షెవర్నియర్ వజ్రం' అయింది. తర్వాత ఫ్రెంచిరాజు లూయీ చేతికి రాగానే అది 'ఫ్రెంచి నీలం' అని పేరు బడసింది. సాధారణంగా వజ్రాలు అన్ని రంగుల్లో ఉంటాయి కాని, ఎరుపు, నీలి వర్ణాల వజ్రాలు చాలా అరుదు. అందుకని తన దగ్గర ఎన్ని నగ లున్నప్పటికీ, దీనిరంగు, తేజస్సుచూచి లూయీ దీనినే ఎల్లప్పుడూ ధరిస్తూండేవాడు. తాను ధరించడమేకాక, అంతఃపురంలో తనకి ప్రియమైన వాళ్ళకి కూడా ఆ వజ్రాన్ని ఇచ్చాడు. మొదట రాజు ప్రియురాలైన మాడమ్— డి. మాంటిస్పాన్ దాని నలంకరించుకుంది. కాని, కొంతకాలానికే రాజు మరొక స్త్రీని ప్రేమించడంవల్ల మాంటిస్పాన్ మనస్సు పాడైపోయింది. ఆ తరువాత ఆర్థిక మంత్రి నికొలాస్ ఫొకే రాజునుకోరి ఆ వజ్రాన్ని ధరించాడు. కొన్నాళ్ళకల్లా అతను రాజుచే దూషింపబడి, సభలో అవమానింపబడి చెరసాలపాలై, మూర్ఛ రోగ పీడితుడై మరణించాడు. అప్పటినుండి ఆ వజ్రంలో ఏదో పిశాచముందనీ, దాన్ని ఎవరైతే ధరిస్తారో వారికి తప్పకుండా కీడు కల్గుతుందని ఒక నమ్మకం బయులుదేరింది. ఈ నమ్మకానికి తోడుగా లూయీ వంశం క్షీణించి ఫ్రెంచి విప్లవం మొదలుపెట్టే సూచనలు కనబడ్డాయి.

తర్వాత ఆ వజ్రాన్ని ధరించినది అందాల రాణి మేరి ఆన్‌టోయ్‌నెట్. ఆమె జీవితం చాలా దుఃఖవంతమైనది. ఆమె వజ్రాన్ని ధరించడమే తడవుగా దేశమంతా అరాజకంతో నిండి, ప్రజలకు రాణి అంటేనే ద్వేషం ఏర్పడింది. చివరకు ఆమె కిరీటముతోపాటు ఆమె శోభంతా కూడా రూపుమాసిపోయింది.

కొన్నాళ్ళకు ఫ్రెంచి మహా విప్లవం వచ్చింది. విప్లవానంతరం అప్పటి ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం రాజు కిరీటాన్ని, ఆభరణాలనూ కోట లోపల భద్రంగా దాచింది. ఆ ఆభరణాల్లో ఈ వజ్రం కూడా ఉన్నది. కాని 1792 వ సంవత్సరం సెప్టెంబరు 17 వ తారీఖున కొందరు దొంగలు కోట జొచ్చి, కొన్ని ఆభరణాలతోపాటు ఈ వజ్రాన్ని కూడా దొంగలించుకొనిపోయారు. ఈ సాహస కృత్యం ఫ్రెంచి పోలీసు దళాలని ఒక వూపు వూపింది. ఎట్టకేలకు పోలీసులు ఈ చోరీకి సంబంధించిన దొంగల నందరిని పట్టుకొని, కొందరికి మరణ శిక్షను, కొందరికి ఆజన్మాంతర కారాగార శిక్షను విధించారు. పోయిన ఆభరణాలన్నీ దొరికాయికానీ, విలువైన ఆ నీలి వజ్రం మాత్రం దొరకలేదు. ఆ తరువాత ఆ వజ్రం ఎటు వెళ్ళిందో ఎవరికీ తెలియదు.

అది మళ్ళీ కనుపించినది ఆమ్‌స్టర్ డామ్‌లో ఫాల్స్ అనే ఒక వజ్రాల వ్యాపారి దగ్గర. అప్పట్నుంచి నీలి వజ్రపు కాంతి జ్వాలలు మళ్ళీ ప్రజ్వరిల్లాయి. ఆ వజ్రాన్ని కోయించి మెరుగు పెట్టమని ఎవరో ఒకతను ఫాల్స్ కిచ్చాడు. కొన్ని మాసాల కష్టపడి, ఫాల్స్ దానికి మెరుగు పెట్టాడు. కానీ, వ్యసనాలతో చెడిపోయిన అతని కొడుకు ఆ వజ్రాన్ని అపహరించి, అమ్మి, వచ్చిన డబ్బు జూదంలో, త్రాగుడులో ఖాళీ కాగా ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఫాల్స్ కుమారుడి వద్దనుండి ఆ వజ్రాన్ని చవకగా ఫ్రాన్సిస్ బేలూ అనే ఫ్రెంచి యువకుడు కొన్నాడు. మరుక్షణం అతని పరిస్థితి చాలా విషాదకరమయింది. అంత విలువైన వజ్రాన్ని బాహాటంగా ఫ్రాన్సులో అమ్మటానికి భయపడి బేలూ లండనుకు వెళ్ళాడు. కాని, ఎందుకో అతనికి లండనులో కూడా భయం వేసింది. అందుకని ఎవరికీ కనుపించకుండా ఆ వజ్రాన్ని తన బూటులో దాచుకొని, తిరిగాడు. తన దగ్గర వజ్రమున్నా, చేతిలో చిల్లి గవ్వలేదు. జీవనోపాధికి ఇక ఏ మార్గమూ లేక లండను వీధుల్లో పాకీవాడుగా పని చేశాడు. ఇక క్షుద్బాధ భరించలేక కడకు డేనియల్ ఎలియాసన్ అనే ఒక యూదు వర్తకుని కలిసి, ఆ వజ్రాన్ని అయిదువేల పౌనులకు అమ్మేట్టు అతనితో ఒప్పందానికి వచ్చాడు. ఆ యూదు వర్తకుడు మరుసటిరోజు ఉదయం బేలూ ఇంటికి వచ్చాడు. అక్కడ కనుపించిన దృశ్యానికి అతడు నిర్ఘాంతపోయాడు. బక్కచిక్కిన బేలూ శవం మంచంమీద పడివుంది. ఇన్నాళ్ళూ ఆకలితో అలమటిస్తూ, చేతికిడబ్బు వచ్చేవరకయినా జీవించే శక్తిలేక బేలూ మృత్యువు పాలయ్యాడు.

యూదు వర్తకుని వద్దనుండి ఆ వజ్రాన్ని థామస్ హెన్రీ హోప్ కొన్నాడు. అప్పటినుండి ధానికి "హోప్ వజ్రం" అని పేరు స్థిరమై చివరకు లార్డ్ ఫ్రాన్సిస్ హోప్ చేతికి వచ్చింది. ఒకటి రెండు సంవత్సరములలోనే అతడు ఇల్లూ వాకిలి కోల్పోయాడు. ఉన్న డబ్బంతా నాశనమైపోయింది. అతని భార్య మేయోహి అనే నటి కూడా ఆ వజ్రాన్ని ధరించింది. కొన్నాళ్ళకు ఆమె మనస్సుమారి, భర్తకు విడాకులిచ్చి మరొక యువకునితో లేచిపోయింది. ఇక పేదరికం ఆవరించే స్థితిలో ఫ్రాన్సిస్ హోప్ ఆ వజ్రాన్ని అమ్మేశాడు. దీనితో, ఎక్కడికి వెళ్ళినా శాపం తెచ్చే, ఈ వజ్రంయొక్క ఖ్యాతి ప్రపంచమంతా వ్యాపించింది.

1908 వ సంవత్సరంలో ఈ వజ్రం కానిటోవ్‌స్కీ అనే రష్యా దేశపు యువరాజు అధీనంలో వచ్చింది. అతడు లాడ్యూ అనే ఒక నర్తకిని ప్రేమించాడు. తానుకొన్న వజ్రాన్ని యువరాజు నర్తకి కిచ్చి, మరునాటి నృత్య నాటికలో

79 వ పేజీ చూడండి

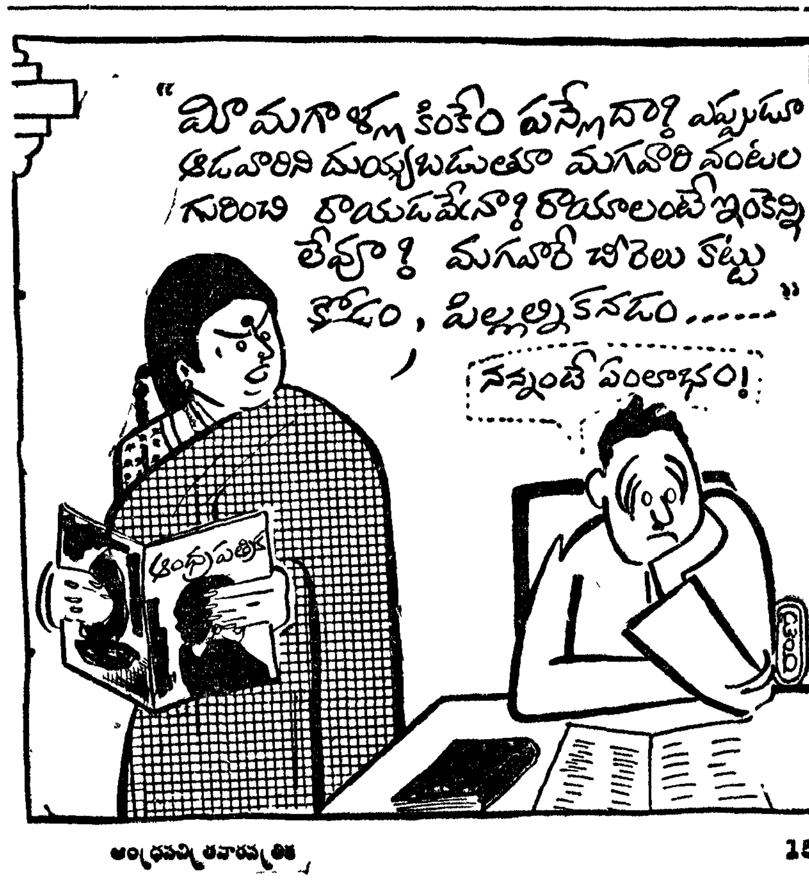

దాన్ని ధరించవలసిందిగా కోరాడు. వరమానంది భరితురాలై ఆమె ఆ నీలి వజ్రాన్ని ధరించి రంగ స్థలం దీపాలముందు వచ్చి నిలబడింది. వజ్రపు కాంతిని మెచ్చుకుంటూ ప్రేక్షకులు ఆశ్చర్యపోయి చూస్తున్నారు. ఉన్నట్టుండి ప్రేక్షకులలోవున్న లాడ్యూ మరొక ప్రియుడులేచి, జేబులోంచి పిస్తోలును తీసి, రంగస్థలంమీదున్న నర్తకివి గురి పెట్టి కాల్చాడు. ఆమె గట్టిగా కేక పెడ్తూ, కిందపడి కొన్ని నిముషాలలో చనిపోయింది. రంగ స్థలం అంతా రక్తమయమయింది. ఇది జరిగిన రెండు రోజులకే రష్యన్ యువరాజు వీధిలో వెళ్తూండగా, ఎవరో వెనుకనుండి వచ్చి అతన్ని బాకుతో పొడిచి చంపేశారు. యువరాజుకు వజ్రాన్ని అమ్మిన కోలాట్ అనే వ్యాపారికి అప్పటికి చేతికి సగం డబ్బే వచ్చింది. ఇక పూర్తి డబ్బు రాదనే నిరాశతో అతను ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

ఆ తరువాత ఒక గ్రీకు వర్తకుడు ఈ వజ్రాన్ని టర్కీ దేశపు సుల్తానుకు అమ్మాడు. ఆ రాత్రి వర్తకుడు భార్యా పిల్లలతో ఒక కొండ మార్గం

నీలి వజ్రపు శాపం

15—వ పేజీ తరువాయి

గుండా ప్రయాణం చేస్తూండగా అతను వెళ్తూన్న బండి బోల్తా కొట్టి, కొండ శిఖరం మీదనుండి క్రింద పడింది. వరకుడు కుటుంబంతో సహా చనిపోయాడు. సుల్తాన్ ఆ స్థానంలో వజ్రాన్ని చూసుకుంటున్న ఉద్యోగి ఏదో కారణానికి శిక్ష పొంది, చెరలోపడి, పిచ్చివాడయాడు. కొన్నాళ్ళకు టర్కీయులు విప్లవం లేపి, సుల్తానునే రాజ్య భ్రష్టుని చేశారు.

తరువాత మూడు సంవత్సరాల వరకు వజ్రం జాడ ఎవ్వరికీ తెలియలేదు. 1911 వ సంవత్సరంలో అమెరికాలోని ఒక నగల దుకాణంలో ఆ నీలి వజ్రం ఉన్నట్టు తెలిసింది. దాన్ని కొనాలని మిసెస్ ఎడ్వర్డ్ మెక్లీన్ అనే ఆమె నిశ్చయించింది. ఆమె చాలా ఆస్తిపరురాలు. కానీ, వజ్రపు చరిత్ర ఎరిగున్నది కనుక కొనడానికి ముందు ఒక షరతు పెట్టింది. వజ్రాన్ని ధరించిన తర్వాత ఎవరికైనా కీడు కలిగితే, దాన్ని వెనక్కు తీసుకోడానికి దుకాణంవారు ఒప్పుకోవాలి. ఈ షరతుమీద కొంత తర్జన భర్జన జరిగింది. చివరకు దుకాణం వారు దీనికి ఒప్పుకున్నారు.

కాని, కొన్న తర్వాత వజ్రపు విలువనుగూర్చి ఒక తగాదా ఏర్పడి, ఆమెకు దుకాణం వారికి కొన్ని సంవత్సరాల వరకు కోర్టులో వ్యాజ్యం జరిగింది. ఇంతేకాదు. మిసెస్ మెక్లీన్‌కు ఒక్కగాని ఒక్క కొడుకు. పేరు విన్సన్. తన ఆస్తినంతా వారసుడైన ఆ పసిబిడ్డే ఆమెకు సర్వస్వం. 1919 మే నెలలో విన్సన్ దాది చేతుల్లోంచి క్రిందికి దిగి రోడ్డుకి పరుగెత్తగా, దురదృష్టవశాత్తు ఎదురుగా వస్తున్న కారు క్రిందపడి చనిపోయాడు.

మాక్మిలన్ వివరించిన చరిత్ర ఇంతటితో ముగిసింది. కానీ, తన భయంకర శాపానలంతో జీవితాలను భస్మం చేస్తూన్న హోప్ వజ్రపు కథ ముగిసిందా? దీని శక్తికి ఆహుతి అయ్యే వారు ఇంకా ఎందరు? భవిష్యత్తే చెప్పాలి. ★

చదువ ల్రావ - బి. వి. సత్యమూర్తి